

или свѣщица. Види се, излизащъ отъ тоя фактъ, Дядо Нойко увѣряше, че сливенци сж погребвали тукъ до не много прѣди „голѣмото чумово“¹⁾. Нѣкои каменни слѣди отъ тия гробища сж личели дори и слѣдъ освобождението. На мѣстото на стърчащата до 1902 г. джамия, на с.-и. отъ часовника и край самия Машатлъкъ, прѣданието посочва на параклисъ, дѣто сж слагали и опѣвали мъртвитѣ. Когато турцитѣ забранили окончателно погребването на мъртвитѣ тукъ, на българитѣ било прѣдложено да съборятъ и самия параклисъ. Нѣкой си сливенецъ Матѣюоолу, за да запази тоя старъ паметникъ, прѣдложилъ отъ своя страна на турцитѣ да му позволятъ да обърне параклиса на кръчма само и само постройката да се запази²⁾. Туй странно на пръвъ погледъ прѣдложение на Матѣюоолу се оправдавало съ слуха, че турцитѣ ще построятъ джамия върху срутинитѣ на параклиса. Какъ се свършватъ прѣговоритѣ между Матѣюоолу и турцитѣ не е извѣстно, но вече самиятъ фактъ, че върху тѣй съборения параклисъ е била построена джамия, говори до колко сж били напраздни всички опити за да се запази параклиса, свързанъ и съ самата сждба на гробищата. За подобенъ параклисъ се посочва и върху мѣстото пакъ при Машатлъка, дѣто сж днесъ кжщата и двора на учителя Миновъ. Построяването на горнята джамия се отдава на прѣселенъ въ Сливенъ кримски татаринъ³⁾. Датата не се знае, още повече, че джамията биде съборена въ 1902 г., и като доволно стара, тя бѣше пропукана и въ

¹⁾ Праздно мѣсто до началото на XVII-я вѣкъ е било и това около бившия Малкъ Булеваръ между „Чаршията, Голѣмия Мостъ“ и Тузъ Пазаръ Джамиси. Отъ старитѣ тукъ постройки, но неизвѣстно дали сж били срѣднѣвѣковни, се издигала една кула, край Куруча, подъ Булевара и срѣщу Мамулюва дюгенъ. Съборена е била около срѣдата на миналия вѣкъ. Кладенцитѣ на това отворено мѣсто, днесъ запушени, сж били копани отъ Чорбаджи Желю, около срѣдата на XVIII вѣкъ. Негова внука е Баба Томаица въ Клуцохоръ (родена въ 1813 г.).

²⁾ Името Матѣю-олу иде отъ старосливенското кръстно име Матю, а женско Мата. Днесъ тия имена сж почти забравени, произходящи вѣроятно отъ името Матей. Послѣдното най-вече се срѣща между котленци.

³⁾ По Дядо Нойко тоя мохамеданинъ се наричалъ Ибрямъ (Ибрахимъ). Обаче, съборената джамия носѣше името Хаджи Юмѣръ Джамиси.